

ЗБОРНИК ЗАКОНА И УРЕДБА ИЗДАНИХ У КЊАЖЕСТВУ СРБИЈИ ОД ПОЧЕТКА ДО КРАЈА 1869. ГОДИНЕ, КЊИГА XXII

Садржај

1. Уређење српскога ученог друштва у Београду од 3. јануара 1869. године
2. Допуна § 15. устројења трговачког Суда, донета 8. јануара 1869. године
3. Закон којим се наплаћује у корист државне касе трошарина на извесне предмете од 18. јануара 1869. године
4. Решење односно свештеника који обслужује парохију умрлог свештеника од 29. јануара 1869. године
5. Закон којим се забрањује увоз старих аустријских бакарних монета од 10. фебруара 1869. године
6. Решење којим се овлашћује заступник министра грађевине да може извршити регулацију вароши Београда од 19. фебруара 1869. године
7. Решење којим општине, које не дају своје касапнице под аренду, могу у својим правилима прописати казн за онога који би се уватио да кришом стоку коље неплативши предходно општини припадајућу таксу од 22. фебруара 1869. године
8. Решење којим се у вароши Зајечару оснивају два најнижа разреда гимназије (реалке) од 22. фебруара 1869. године
9. Решење којим се број секретара у касац. Суду, усвојен законом од 19. маја 1865. године као и класе, тамо означене укидају и овим замењују, донето 5. марта 1869. године
10. Решење којим се замењује § 10. правила о обдржавању притвореника код судова од 29. новембра 1865. године, донето 13. марта 1869. године
11. Решење, да се из касе државне исплате све штете причињене у новцима пупиларних маса, које су првостепени судови под интерес давали од 16. априла 1869. године
12. Допуна закону о новчаној тарифи од 1. априла 1866. године, донета 28. априла 1869. године
13. Измена § 188. о црквеним властима православне вере, донета 29. априла 1869. године
14. Решење којим се Министар правде овлашћава какве може издатке учинити за чување осуђеника у заведењу београдском од 3. маја 1869. године
15. Решење којим се управитељи казнителних заведења деле као и судије на три класе: прву, другу и трећу од 3. маја 1869. године
16. Решење о сазиву велике народне скупштине од 20. маја 1869. године

17. Указ којим се Крагујевац одређује за држање велике народне скупштине од 20. маја 1869. године
18. Указ да се за трећи дан Духова, а на име 10. јунија 1869. године сазове велика народна скупштина од 20. маја 1869. године
19. Закон о условном отпуштању криваца из казнителних заведења од 22. маја 1869. године
20. Измена чл. 73, 80. и 81. закона о поштама од 25. јануара 1866. године, донета 20. маја 1869. године
21. Закон којим се пројектираној првој српској банци дају неке повластице од 6. јунија 1869. године
22. Решење којим се у вароши Чачку оснивају два најнижа разреда гимназије (реалке) од 16. јуна 1869. године
23. Устав за књажество Србију, донет 29. јунија 1869. године
24. Решење да се поштанска конвенција која је 2. (14) децембра 1868. године закључена у Пешти између Србије и аустро-угарске државе прими, потврди и ратифицира, донето 25. фебруара 1869. године
25. Указ о овлашћењу заступника министра просвете и цркв. дела да поштанску конвенцију закључену између Србије и аустро-угарске монархије, ратифицира и да се извршене ратификације измене, донет 7. августа 1869. године

ЗБОРНИК ЗАКОНА И УРЕДБА

У КЊАЖЕСТВУ СРБИЈИ

ОД ПОЧЕТКА ДО КРАЈА 1869. ГОДИНЕ

XXII.

У БЕОГРАДУ,
у државној штампарији 1869.

САДРЖАЈ

XXII ЧАСТИ ЗБОРНИКА И УРЕДБА.

БРОЈ	ГОДИНА МЕСЕЦ И ДАН	ШТАЈЕ	СТРАНА ЗБОРНИКА
	1869.		
1.	Јануара 3.	Уређење српскога ученог друштва у Београду	1.
2.	» 8.	Допуна § 15. устројења трговачког Суда	13.
3.	» 18.	закон којим се валпаљује у корист државне касе трошарина на извесне предмете	15.
4.	» 29.	Решење односно свештеника кои об-служује парохију умрог свештеника..	17.
5.	Фебруара 10.	Закон којим се забрањује увоз ста-рих аустријских бакарних монета.....	18.
6.	» 22.	Решење којим се овлашћује заступник министра грађевине да може извршити регулацију вароши Београда.....	18.
7.	» 22.	Решење којим општине, које не дају своје касарнице под аренду, могу у својим правилима прописати казни за онога који би се уватио да кришом стоку које неплативши предходно оп-штини припадајућу таксу.....	20.
8.	» 22.	Решење којим се у вврши Зајечару оснивају два најнижа разреда гимна-зије (реалке)	22.
9.	Марта 5.	Решење којим се број секретара у касац. Суду у својен законом од 19. Маја 1865 г. као и класе, тамо озна-чене укидају и овим замењују.....	23.
10.	» 13.	Решење којим се замењује § 10. пра-вила о обдржавању притвореника код судова од 29. Новембра 1865 г.....	24.
11.	Априла 16.	Решење, да се из касе државне ис-плате све штете причињене у новцима ципиларних маса, које су првостепени судови под интерес давали.....	25.
12.	» 22.	Допуна закону о новчаној тарифи од 1. Априла 1866 год	20.
13.	» 29.	Измена § 188 о црквеним властима православне вере.....	27.
14.	Маја 3.	Решење којим се Министар правде овлашћава какве може издатке учинити за чување осуђеника у заведењу бео-градском	29.
15.	» 3.	Решење којим се управитељи казни-	

Jur. br.
37627

БРОЈ	ГОДИНА МЕСЕЦ И ДАН		Ш Т А Ј Е	СТРАНА ЗБОРНИКА
16.	Маја	20.	гелних заведења деле као и судије на три класе прву, другу и трећу.....	30.
17.	»	»	Решење о сазиву велике народне скупштине.....	32.
18.	»	20.	Указ којим се Крагујевац одређује за држање велике народне скупштине	33.
19.	»	22.	Указ да се за трећи дан Духова, а на име 10. Јунија 1869 године сазове велика народна скупштина.....	33.
20.	»	20.	Закон о условном отпуштању криваца из казнителних заведења.....	34.
21.	Јуна	6.	Измена Чл. 73. 80 и 81 закона о поштама од 25 Јануара 1866.....	38.
22.	»	16.	Закон којим се пројектираној првој српској банци дају неке повластице....	40.
23.	Јула	29.	Решење којим се у вароши Чачку оснивају два најнижа разреда гимназије (реалке).....	42.
24.	Фебруара	25.	Устав за књажество Србију.....	44.
25.	Августа	7.	Решење да се поштанска конвенција која је 2 (14) Децембра 1868 г. закључена у Пешти између Србије и аустро-угарске државе прими, потврди ратифицира.....	
			Указ о овлашћењу заступника министра просвете и цркв. дела да поштанску конвенцију закључењу између Србије и аустро-угарске монархије, ратифицира и да се извршене ратификације измене.....	

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕЛОСТИ

КЊАЗА СРБСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСТНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

НА ПРЕДЛОГ МИНИСТРА ПРОСВЕТЕ И ЦРКВЕНИХ ДЕЛА, А ПО САСЛУШАЊУ
МИНИСТАРСКОГ САВЕТА, ОДОБРИЛИ СМО И ОДОБРАВАМО:

УРЕЂЕЊЕ

СРПСКОГА УЧЕНОГ ДРУШТВА

У БЕОГРАДУ.

I. ДРУШТВО.

ЧЛАНАК 1.

Српско учено друштво обрађује и унапређује науке и уметности, а особито оне које се тичу српства и у опште јужнога словенства.

ЧЛАНАК 2.

Друштво стоји под надзором министарства просвете и црквених дела.

ЧЛАНАК 3.

Друштво ће према овом уређењу само одредити начин и пут, којим ће вршити свој задатак.

Правила о уређењу друштвеноме могу се променити само онда, кад на промену пристану најмање две трећине редовних чланова, који су на скупу, и кад така промена добије највише одобрење.

II. Ч Л А Н О В И.

ч л а н а к 4.

Друштво састављају редовни, почасни и дописни чланови.

ч л а н а к 5.

За редовне чланове могу бити изабрани само они учени Срби, Хрвати, и у опште јужни Словени, који су научним или уметничким каквим делом засведочили, да су способни за рад на друштвеноме задатку.

ч л а н а к 6.

При избору дописних чланова ваља се обзирати на онаке људе, који су стекли заслуге научним или уметничким делима о словенским стварима уопште.

ч л а н а к 7.

Друге заслуге за науку и уметност могу се уважити и признати само избором за почаснога члана.

ч л а н а к 8.

Дописни чланови, кад се настане у Београду, могу постати редовнима. Њих тога ради ваља ма који одсек, преко одбора, да предложи скупу на одобрење.

ч л а н а к 9.

Кандидате за чланове предлаже који од одсека одбору, а овај скупу на избор.

ч л а н а к 10.

Број чланова одређен је у овим границама: Редовних чланова у сваком одсеку не мањи од пет, не већи од тридесет.

Дописних и почасних чланова број није ограничен.

ч л а н а к 11.

Сви чланови имају приступ на све састанке друштва; али само редовни чланови имају одлучнога гласа у својим одсецима.

ч л а н а к 12.

Званичници друштвени бирају се само између редовних чланова.

ч л а н а к 13.

Члановима ће се издавати дипломе с потписом председника и секретара.

ч л а н а к 14.

Сваки члан добија све списе друштвене бесплатно.

ч л а н а к 15.

Чланство престаје а) судском пресудом која гласи на губитак грађанске части, б.) изјављеном жељом самога члана.

III. О Д С Е Ц И.

ч л а н а к 16.

Ради удеснијег отпављања послова, друштво је подељено на четири одсека:

1. Филолошки и философски;

2. Јестаственички и математичарски;
3. Исторички и државнички;
4. Уметнички.

чланак 17.

Одсеци су међу собом одвојени; сваки има свога председника и перовођу, и брине се о пословима своје струке.

чланак 18.

Сваки одсек ради своје послове — на предлог одбора или појединих чланова својих — како сам нађе за добро; одлучује у својој струци независно, па преко председника предлаже своје одлуке одбору на даљу радњу и извршење.

чланак 19.

Сваки редован члан припада једном од четири одсека, али то му не смета, да на позив којег год одсека, или по својој понуди, уједно има дела и у пословима којег другог одсека.

Тако исто, ако друштво који одсек раздвоји на више одсека, чланови тога одсека могу бити чланови и у више раздела. Пододсеци подносе своје одлуке одсеку као предлоге, који с њима даље поступа.

чланак 20.

У мешовитим питањима, која се дотичу више одсека, може одбор састављати мешовите комисије од чланова различних одсека; али и онда руководи ствар један одсек, који одбор назначи.

Тако се и поједини одсеци могу користити услугама других одсека.

чланак 21.

Сваки одсек бира себи председника између редовних чланова својега одсека који живе у Београду.

Перовођу бира одсек такође из своје средине.

У пододсецима председава најстарији избрани члан пододсека.

чланак 22.

Који одсек нема бар пет чланова онај не може опстати. Његове чланове, по њиховој жељи, распоређује одбор за време у остале одсеке.

чланак 23.

Послови су одсека: да обрађује и унапређује знања која иду у његов круг, да прегледа и оцењује послове којима је вичан и да се стара за даљи развитак њему поверене струке знања.

Уметнички одсек, поред других послова својих, стараће се да упознаје свет са нашим, старим и новим уметничким делима, нарочито у по временим изложбама.

IV. О Д Б О Р.

чланак 24.

Одбор састављају: а) председник друштва, б) председници појединих одсека као референти.

Одбору је придодан секретар друштвени као перовођа и касир.

чланак 25.

Председника друштву за годину дана именује владалац на предлог министра просвете и црквених дела.

чланак 26.

Сваке године морају два најстарија члана из одбора иступити, а на њихово место бирају се нови.

Чланови одбора, који иступају, не могу те исте године бити на ново изабрани за председнике у одсецима, а по томе ни за одборнике.

чланак 27.

Ако би било мање од три одсека, број одборника допунио би се избором једнога или више млађих референата из оних одсека који су бројем чланова најјачи.

чланак 28.

Секретара бира друштво у скупу на неодређено време између три кандидата, које му председник друштва назначи.

чланак 29.

Ако секретар одсуствује или да оставку или је иначе спречен за службу, одбор, на предлог председников, бира друштву привременог секретара између редовних чланова, — до новог избора у скупу.

чланак 30.

Председник и секретар друштва остају чланови одсека, којима припадају.

чланак 31.

Одбор је властан и дужан:

1. представљати друштво и водити сву преписку његову;
2. управљати свом економијом друштвеном;
3. одређивати накнаду за поједине списе, и откупне цене за потребне рукописе и остале научне драгоцености, — али и једно и друго према оценама одсека, и на основама које је поставио скуп друштвени;
4. руковати пословима друштва и распоређивати их по одсецима; извршивати одлуке појединих одсека, али при том пазити да све сложено теже к једној мети, те их тога ради, кад затреба, повраћати одсеку на ново претресање;
5. сазивати одсеке на састанке преко председника њихових;
6. подносити скупу извештаје о раду и стању целог друштва;
7. прихватати и привремено, до одобрења скупа, одржавати свезе са страним друштвима.

чланак 32.

Председникова права и дужности јесу:

1. послове на састанцима наређивати, отворати и затворати седнице, и у њима претресе руководити, мишљења прикупљати, одлуке проглашавати;

2. потписивати сва писма која од друштва излазе, и примати друштву намењена.

чланак 33.

Остали су одборници власни и дужни:

1. по одлуци одсека или, ако тога нема, како сами нађу за добро, заступати у одбору користи друштвене;
2. износити пред одбор одлуке својега одсека;
3. саопштавати својему одсеку одлуке одборске.

чланак 34.

Секретарева су права и дужности:

1. да врши послове писменогa пословача (актуара) у друштву;
2. да уређује друштвени орган и остало све, што се у име друштва печата;
3. по одлуци одбора да исплађује трошкове друштва, да прикупља дохотке његове, и о свему имању друштвеноме да води рачун;
4. да надгледа књиге и збирке друштвене, док су под руковањем његовим;
5. кад је на састанцима одборским број чланова раван, секретар ужива права одборничка.

V. С Б У П.

чланак 35.

Друштво се повремено састаје у скуп.

Право говора и гласа одлучнога на скупу

имају сви чланови друштва: редовни, дописни и почасни.

Иначе на скуп може доћи сваки, у колико то допушта просторија зборнице.

чланак 36.

Председниково је пазити, да се на скупу одржи мир и ред и пристојност која одговара достојанству друштва. Он је властан она лица, која би противу тога радила, опоменути на ред, а по потреби поједине слушаоце и удаљити из зборнице; најпосле може и предложити скупу да одлучи: хоће ли у седници остати само чланови ученога друштва.

чланак 37.

Друштво на скупу своје врши ове послове:

1. прима обзнану годишњегa председника;
2. бира чланове друштву и секретара свога;
3. уверава се о годишњем раду друштва;
4. прегледа рачуне и инвентаре друштвене;
5. одобрава дељење одсека на пододсеке;
6. прима предлоге од својих чланова, саветује се и одлучује о њима, и претреса шта му треба даље предузимати да се врши друштвени задатак;
7. расправља питања у распри између појединих одсека или између одсека и одбора;
8. поставља правила за пословни ред у друштву, за количину накнада писцима, за поједине

струке издатака, за откупе, за друштвени орган, за састанке, за вођење послова и рачуна;

9. одлучује коначно за ступање у свезу са истрани друштвима.

VI. САСТАНЦИ И ОДЛУКЕ.

чланак 38.

Друштво, да би вршило своје послове, са-стаје се у седнице скупне, одборске и поједи-них одсека својих.

чланак 39.

Скуп се састаје у седницу бар једанпут у години, — одбор бар једном у месец дана — а одсеци по потреби посла.

чланак 40.

Само су они састанци пуно важни, које са-зове, отвори, руководи и затвори законити пред-седник, или ако он не може, одбором одређени члан.

чланак 41.

Да би одлука важила, треба да има од ре-довних чланова, који су у месту:

1. на састанцима скупним — никад мање од десет;

2. на састанцима одборским — бар тројица одборника;

3. на састанцима појединих одсека — бар трећина чланова, али овај број не може никад бити мањи од три.

чланак 42.

На састанцима се одлучује простом већином гласова; што се на тај начин не може свршити одгађа се до друге седнице.

чланак 43.

Гласање може бити и тајно, кад то пред-ложе тројица чланова.

VII. СВЕЗА СА СТРАНИМ ДРУШТВИМА.

чланак 44.

Друштво ће ступати у свезу и са страним друштвима, с којима се по природи свога задатка, може узајмице потпомагати.

чланак 45.

У свезу са страним којим друштвом ступа друштво по предлогу којег одсека и по одлуци скупа. Али преговарати о томе може и одбор, а и привремено у свезу ступити.

чланак 46.

Свезу одржава одбор узајамним саопштавањем рада и изменом друштвених органа.

VIII. ОРГАН ДРУШТВЕНИ.

чланак 47.

Друштво је дужно печатњом свој рад пре-давати јавности у нарочитом органу.

чланак 48.

Послове своје обзнањује друштво преко од-бора двојачко: научни рад у своме органу, а од-луке у јавним листовима и органу.

IX. ИМАЊЕ ДРУШТВЕНО.

ЧЛАНАК 49.

Имање је овога друштва у новцу, књигама и збиркама.

Трошкове своје подмирује друштво доходима који му долазе: (а од помоћи државне владе, (б од приватних прилога, (в добитком од свога економног руковања.

ЧЛАНАК 50.

Друштво ће трошити своје доходе на исплату својих редовних трошкова, на накнаде писцима, и на откупе дела и ствари за своје збирке.

Опо ће поклањати и испод трошкова продавати своја дела, у намери да испуни свој задатак, по одборској одлуци, а по правилима, која друштвени скуп за то поставио буде.

ЧЛАНАК 51.

Друштвена библиотека и збирка јесу саставни део народне библиотеке и музеја.

Министар просвете и црквених дела нека се о извршењу овога уређења стара.

У Београду

3. Јануара, 1869. г.

М. П. Блазнавац, с. р.

Јов. Ристић, с. р.

Јован Гавриловић, с. р.

Министар просвете и црквених дела,
Д. Матић, с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТЛОСТИ

КЊАЗА СРБСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСТНИЦИ КЊАЗЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ ДРЖАВНИ СОВЕТ РЕШИО, И ДА СМО МИ ОДОВРИЛИ И ОДОБРАВАМО:

Да се §. 15. устројења трговачкога суда овако допуни:

„Који од изборни чланова било редовни или њихови заступника не би по наредби председника суда у одређене дане уредно на дужност дошао, или кад би нарочито од председника позван био, — овом позиву одма несљедовао, а не би у стању био свој изостанак, одоцњење или недолазак довољним узроцима да оправда, биће први и други пут од председника опоменут, а после новчано кажњен.

Казн новчана биће од 3 цванц. до 10 талира, а она ће се изрицати у корист болнице вароши Београда.

Противу осуде на новчану казн може се дотично лице жалити, онако како је прописано §. 55. закона о чиновницима грађанског реда.“

Препоручујемо нашим министрима правде и унутрашњих дела, да овај закон обнародују и о

извршењу се његовом старају, властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима св-а коме, да му се покорвају.

8. Јануара 1869. год.
у Београду.

М. П. Блазнавац с. р.
Јован Ристић с. р.
Јован Гавриловић с. р.

(М. П.)

*Видио и ставио државни печат чувар
државног печата, председатељ мини-
стерског савета, министар правде,*

Ђ. Д. Ценић с. р.

*Председник министарског савета
министар правде,*

Ђ. Д. Ценић с. р.

Министар унутрашњих дела,

Р. Милојковић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТЛОСТИ

КЊАЗА СРПСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ ДА ЈЕ ДРЖАВНИ СОВЕТ
РЕШИО, И ДА СМО МИ ОДОБРИЛИ И ОДОБРАВАМО:

1. Да се у корист државне касе
наплаћује трошарина на ове предмете:

	ПОРЕСКИХ	
	гроша	пара
а, на оку кафе без разлике	1	—
б, на оку бела шећера без разлике	—	20
в, на оку шпиритуса	2	—
г, на оку рума без разлике	5	—
д, на оку фина пића и ликера без разлике	5	—
Примедба. Рум, фина пића и сви ли- кери у опште, кад су у бутељама и мањим од оке, плаћају троша- рину на сваку бутељу као на оку.		
е, на туче карти за играње	24	—
ж, на кутију артија за цигаре (до 60 комада у кутији)	1	20
з, на туче мирисава сапуна без ра- зликe	1	20

Разуме се од себе да се неће наплаћивати трошарина на поменуте предмете, кад се они као провоз кроз Србију експедирају, а тако исто ни онда, кад се они на привремено сместиште оглашују сходно 6. точки највишег решења од 22. Фебруара 1865. (зборник XVIII. страна 45.)

2. Министер финансије овлашћује се да пропише најцелисходнији начин наплате ове трошарине.

3. Ко при пријави затаји количину ког од ових предмета, платиће на тако утајану количину четири пута толико трошарине. А за кријумчање предмета, на које је овим законом ударена трошарина, важе у свему закона опредељења од 26. Новембра 1865. године (збор. XVIII. страна 173.)

4. Закон овај ступа у живот од дана кад га намесници књажеског достојанства потпишу.

Препоручујемо нашем министру финансије, да овај закон обнародује и о извршењу се његовом стара; властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

18. Јануара 1869. године
у Београду.

(М. П.)

М. П. Блазнавац с. р.

Ј. Ристић с. р.

Ј. Гавриловић с. р.

Видио и ставио државни печат, чувар државног печата, председатељ министерског савета, министер правде.

Ђ. Д. Ценић с. р.

*Министер финансије,
Пап. Јовановић с. р.*

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТЛОСТИ

КЊАЗА СРПСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСТНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

По договору са државним саветом од 25 Јануара 1869. № 69

РЕШИЛИ СМО И РЕШАВАМО:

1. Свештеник који обслужује парохију умрлога свештеника, ако не издаје за годину дана дому умрлога свештеника половину свију парохијских прихода, издавање је за то време на корист фонда свештеничких удовица и деце, о коме ће се доцније нарочити закон издати.

И по истечењу једне године од смрти свештеника до постављења другог свештеника на његову парохију, обслужујући ту парохију свештеник давање наполицу на корист тога фонда.

2. Хоће ли се пак издавати дому умрлога свештеника наполица парохијских прихода, или не ће, оставља се да о томе дотични епархијски архијереј, према имовном стању умрлога свештеника, наредбу изда.

3. У случају премештаја ког свештеника с једне парохије на другу, било то по молби или по пресуди, обслужујући његову парохију свештеник издавање наполицу парохијског прихода до постављења свештеника на ту парохију, на корист реченог фонда.

4. Свештеник обслужујући новоустановљену парохију, издаваће наполицу на тај фонд до постављења нарочитог свештеника за новоустановљену парохију.

5. Рачуне о тима приходима фонда свештеничких удовица и деце, водиће, преко протојереја и намесника, епархијске конзисторије, и добивене суме преко министарства просвете управи фондова на руковање достављати.

Министар просвете и црквених дела нека изврши ово решење.

29. Јануара 1869.

У Београду

М. П. Блазнавац с. р.

Ј. Ристић с. р.

Ј. Гавриловић с. р.

Министар просв. и цркв. дела,

Д. Матић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТОСТИ

КЊАЗА СРПСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ ДА ЈЕ ДРЖАВНИ СОВЕТ РЕШИО, И ДА СМО МИ ОДОВРИЛИ И ОДОВРАВАМО:

„Увоз старих аустријских бакарних монета сасвим се забрањује.

Свака количина оваке монете, која се ухвати при тајном увожењу у земљу, узаптиће се на корист државне касе.

Проказатељу оваког тајног увожења даће се у име награде половина оне суме, коју држава продајом ухваћене количине бакра добије.

„Закон овај ступа у живот чим се обнародује.“

Препоручујемо нашем министру финансије да овај закон обнародује, и о извршењу се његовом стара; властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се покоравају.
10. Фебруара 1869. год. у Београду.

М. П. Блазнавац, с. р.

Јован Ристић, с. р.

Јован Гавриловић, с. р.

*Видио и ставио државни печат,
чувар државнога печата,
председник министарског савета,
министар правде,*

Ђ. Д. Ценић с. р.

Министар финансије,

Панта Јовановић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТОСТИ

КЊАЗА СРПСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСНИЦИ КЊЕЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

НА ПРЕДЛОГ ЗАСТУПНИКА НАШЕГА МИНИСТРА ГРАЂЕВИНА, А ПО ДОГОВОРУ СА ДРЖАВНИМ СОВЕТОМ ДА 15. ФЕБРУАРА 1869. С № 132.

РЕШИЛИ СМО И РЕШАВАМО:

„Овлашћује се исти министар да може извршити регулацију вароши Београда узимајући за

основу, с које ће излазити, приложени план, и да може на ту цел употребити вишак, било у земљи било у новцу, који би се од продаје бивших турских добара добио, пошто се извади сав за ова добра уложени капитал и нањ припадајући интерес у колико овај већ неби био подмирен приходом од ових добара.“

Заступник нашега министра грађевина нека ово решење изврши.

19. Фебруара 1869.

У Београду.

М. П. Блазнавац, с. р.
Јован Ристић, с. р.
Јован Гавриловић с. р.

*Заступник министра грађевина,
полковник*

Ј. Вели-Марковић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТЛОСТИ

КЊАЗА СРПСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСТНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

Проглашавамо и објављујемо свима и свакоме да је државни совет решио, и да смо ми одобрили и одобравамо:

„Обштине, које не дају своје касапнице под аренду већ остављају сваком да може клати стоку, само са обвезом да зато обштини одређену та-

ксу плати, могу у својим правилима, која ће јавно обзнанити, прописати казн за онога, који би се уватио да кришом стоку коље неплативши предходно обштини припадајућу таксу. Ова казн да може бити до четвороструке таксе, која припада на заклано кришом марвинче; а да је наплаћује обштинска власт на корист обштинске касе, по потреби и екзекутивним путем преко полицајне власти. Половина ове казне таксе да припадне подказачу.

Решење ово важи од дана, кад га Намесници књажеског достојанства подпишу.

Препоручујемо нешем министру финансије, да овај закон обнародује, и о извршењу се његовом стара; властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

22. Фебруара 1869. г.

У Београду.

М. П. Блазнавац с. р.
Јован Ристић с. р.
Јован Гавриловић с. р.

(М. П.)

*Видио и ставио државни печат, чувар
државног печата, председатељ мини-
стерског совета, министар правде,*

Ђ. Д. Цевчћ с. р.

*Министар финансије,
Папта Јовановић с. р.*

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕЛОСТИ
 КЊАЗА СРБСКОГ
МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.
 НАМЕСТНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

По договору са државним советом решили смо и решавамо :

„1. У вароши Зајечару оснивају се два нај-
 низа разреда гимназије (реалке), и то почетком
 идуће школске 186 $\frac{2}{10}$ године.

2. Да за последња два и по месеца ове
 рачунске године министар просвете и црквених
 дела може потрошити из кредита буџетом одо-
 бреног на ванредне трошкове целе управе, на
 плату двојице професора, на учитеље цртања,
 на вероучитеља, на послужитеља, свега 3236
 гроша и 26 $\frac{2}{3}$ паре пореске. А тако и на тро-
 шкове канцеларијске и спрему 1.000 гроша по-
 реских, што с горњом сумом чини заједно 4.236
 гроша и 26 $\frac{2}{3}$ паре пореске. За идућу пак 1870
 рачунску годину сав потребни кредит да дође у
 буџет.“

Наши министри просвете и црквених дела
 и финансије нека ово решење изврше.

22. Фебруара 1869. год.

У Београду.

М. П. Блазнавац с. р.

Јов. Ристић с. р.

Јов. Гавриловић с. р.

Министар просвете и црквених дела,

Д. Матић с. р.

Министар финансије,

Панта Јовановић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕЛОСТИ
 КЊАЗА СРБСКОГ
МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.
 НАМЕСТНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

По договору са државним советом решили смо и решавамо :

„Да се број секретара у косациономе су-
 ду, усвојен законом од 19. Маја 1865. г. као и
 класе, тамо означене, укину, па да се овим
 замену:

1 секретар I. кл. 1000

1 секретар II. кл. 800

1 секретар III. кл. 700

1 секретар IV. кл. 600.

Препоручујемо нашим министрима правде и
 финансије да ово решење изврше.

5. Марта 1869. год.

у Београду.

М. П. Блазнавац, с. р.

Јован Ристић, с. р.

Јован Гавриловић, с. р.

*Председник министарског савета,
 министар правде,*

Ђ. Д. Ценић, с. р.

Министар финансије,

Панта Јовановић, с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТЛОСТИ
 КЊАЗА СРПСКОГ
МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.
 НАМЕСНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

По предлогу нашега министра правде решавамо, да се §. 10. правила о обдржавању притвореника код судова од 29. Новембра 1865. год. овим замени:

§ 10.

„Сви притвореници треба да имају своју преобуку и спаваће хаљине.

Онима, који никакве преобуке немају, суд ће набавити по један пар таквих од дебела тежаног платна, а онима који спаваће хаљине немају, набавиће се по једно ћебе за покривање.

Од оних који су имућни наплатиће се при наплати других трошкова и за преобуку онолико колико је коштала, а за употребу ћебета по три гроша чаршијски рачунећи месечно. Ако не брежљивом употребом ћебе буде упропашћено, наплатиће се онолико, колико је ћебе вредило онда кад је на употребу дато.

Ове набавке чиниће се по одобрењу министра правде из сума на ту цел одређених му.

13. Марта 1869 год. у Београду.

М. П. Блазнавац с. р.

Ј. Ристић с. р.

Ј. Гавриловић с. р.

*Председник министарског савета,
 министар правде,*

Ђ. Д. Ценић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТЛОСТИ
 КЊАЗА СРПСКОГ
МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.
 НАМЕСНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

По договору са државним советом, решили смо и решавамо:

1. „Да се из касе државне исплате све штете причињене у новцима пупиларних маса, које су првостепени судови под интерес давали.

2. Да се интерес на позајмљене главнине рачуна до дана, кад је продато оно добро, које је за дуг заложено било, и да глав. контрола одреди цифру која се из државне касе на рачун које пупиле издати има урачунавајући до означеног времена и интерес на интерес, ако би у коме случају и овоме места било.

3. Да овакве главном контролом одређене суме исплаћује министар финансије из кредита одобреног на ванредне издатке целог правитељства, пошто добави за сваку законодавно овлашћење.

4. Да главна контрола међу тим извиђа, има ли кривице до судија, рачунополагатеља, полицајних чиновника, проценитеља и т. д. што је дата на интерес сума пропала; па ако нађе да кривице чије има, да такву или сама извиди и пресуди, ако ова у надлежност њену спада; или учини наредбу, да такву она власт извиди и пресуди, која је за то по закону надлежна.

5. Да суме, које би се од проузроковатеља ових штета наплатиле, уђу у приход касе државне“.

Препоручујемо нашим министрима правде и финансије да ово решење изврше.

16. Априла 1869 год.

У Београду.

М. П. Блазнавац с. р.

Јов. Ристић с. р.

Јован Гавриловић с. р.

*Председник министарског савета,
министар правде,*

Ђ. Д. Ценић с. р.

Министар финансије,

Панта Јовановић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТЛОСТИ

КЊАЗА СРБСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ ДРЖАВНИ
САВЕТ РЕШНО И ДА СМО МИ ОДОВРИЛИ И ОДОВРАВАМО :

„Да се у закону о новчаној тарифи од 1. Априла 1866. год. а под насловом „златне монете“ дода ово :

Дукати угарски с венцем . . . 28 гр. пор.

а бушени 27 „ „

Закон овај важи одма чим се обнародује“.

Препоручујемо нашем министру финансије да овај закон обнародује, и о извршењу се његовом стара, властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покорвају.

28. Априла 1869. год.

У Београду

(М. П.)

М. П. Блазнавац с. р.

Јов. Ристић с. р.

Јован Гавриловић с. р.

*Видно и ставио државни печат,
чувар државног печата
председник минист. савета
министар правде*

Ђ. Д. Ценић с. р.

Министар финансије,

Панта Јовановић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТЛОСТИ

КЊАЗА СРБСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ ДРЖАВНИ
САВЕТ РЕШНО, И ДА СМО МИ ОДОВРИЛИ И ОДОВРАВАМО :

Да се §. 188. закона о црквеним властима православне вере замени овако :

§. 188.

„Свештена лица, којима се свештенодејствовање на свагда забрани, од саопштења прве пресуде (види §. 186.) до саопштења последње,

уживаће парохијске приходе сходно §. 180. и 184., а од последње пресуде о томе гласеће, не ће уживати никаквог парохијског прихода.“

А §. 190. да гласи овако :

§. 190.

„Свештена лица, која се осуде на лишење свештеничког чина, од саопштења прве пресуде до саопштења последње, уживаће парохијске приходе сходно §. 180. и 184., а од последње пресуде која о томе гласи, престаје свако уживање парохијских прихода. Такова свештена лица спровешће се дотичном архијереју, који ће их лишити свештеног чина по начину, који црква прописује.“

Препоручујемо нашем министру просвете и црквених дела да овај закон обнародује и о извршењу његовом се стара, властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покурава.

29. Априла 1869 год.

У Београду.

(М. П.)

М. П. Блазнавац с. р.
Јов. Ристић с. р.
Јован Гавриловић с. р.

*Видио и ставио државни печат
чувар државнога печата,
министар правде,*

Ђ. Д. Ценић с. р.

Министар просвете и црквених дела,

Д. Матић, с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТОСТИ

КЊАЗА СРБСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСТНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

По договору са државним советом решили смо и решавамо :

„Да се министар правде власти да за чување осуђеника у заведењу београдском може узети :

1., 50 чувара с платом свакоме од 120 талира годишње;

2., 5 десетара с платом свакоме по 144 талира годишње;

3., Два затварача с платом свакоме по 180 талира годишње;

4., Једног педесетара с платом годишње од 200 талира;

5., Да може за настојнике у разним занатима издати годишње до 1600 талира;

6., Да се овим лицама поред плате даје и раана, а ако би се који за себе ранити хтео, да му се на тај рачун може дати 1 дукат цесарски месечно из суме на издржање осуђеника одређене.

7., Да се у овај број чувара урачуна она сума од 438 талира која се сада на чуваре даје;

8., Да се цео овај издатак у плати, који по одбитку суме под 7. износи 8.442 талира годишње или у грошевима 101.304 гроша порез-

ска исплати, у колико до конца рачунске године изнео буде; а то је 50.652 гроша порезска из суме одређене на изванредне потребе целог правителства, а за идућу годину да дође у буџет поред оне суме под 7.

9., Министар правде прописаће дужности службе и начин ношње овим чуварима.“

Препоручујемо нашим министрима правде и финансије да ово решење изврше.

3. Маја 1869. год.
у Београду.

М. П. Блазнавац с. р.
Јов. Ристић с. р.
Јован Гавриловић с. р.

*Председатељ министарскога савета,
министар правде,*

Ђ. Д. Ценић с. р.

Министар финансије,

Панта Јовановић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕЛОСТИ

КЊАЗА СРБСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

По договору са државним саветом решили смо и решавамо :

1., Да се управитељи казнителних заведења поделе као и судије првостепених судова у три класе: прву, другу и трећу.

2., Да плата сваке класе буде онолика, колика је за коју класу одређена код членова првостепених судова.

3., Да више класе ових управитеља буду саставни део виши класа членова првостепених судова, према чему да управитељи виши класа уђу у онај број, који је за судије за више класе означен, и тако у колико је који управитељ у вишу класу постављен, у толико мање да буде судија у оној вишој класи, у којој се управитељи заведења налазе.

Препоручујемо нашим министрима, правде и финансије, да ово решење изврше.

3. Маја 1869. год.
у Београду.

М. П. Блазнавац с. р.
Јов. Ристић с. р.
Јован Гавриловић с. р.

*Председник министарског савета,
министар правде,*

Ђ. Д. Ценић с. р.

Министар финансије,

Панта Јовановић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТОСТИ
КЊАЗА СРБСКОГ
МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.
НАМЕСТНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

По договору са државним саветом од 20 тек. месеца
№ 435 решили смо и решавамо:

„да се сазове велика народна скупштина да реши, је ли потреба да се земљи да нов устав, па ако јесте, да може у претрес узети и решити и сам устав, који ће важити, пошто га Намесници књажевског достојанства потврде.“

Наши министри нека ово решење изврше.
У Београду 20. Маја 1869 год.

М. П. Блазнавац с. р.
Јов. Ристић с. р.
Јован Гавриловић с. р.

*Председник министарског савета,
министар правде,*

Ђ. Д. Ценић с. р.

Министар унутрашњих дела,

Рад. Милојковић с. р.

Министар финансије,

Панта Јовановић с. р.

Министар војни,

Ј. Бели-Марковић с. р.

Министар просвете и цркв. дела,

Д. Матић с. р.

*Заступник министра грађевина
министар војни,*

Ј. Бели-Марковић с. р.

*Заступник министра иностраних дела
министар просвете и цркв. дела.*

Д. Матић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТОСТИ
КЊАЗА СРБСКОГ
МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.
НАМЕСТНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

По договору са државним саветом од 20 об. месеца
№ 439 решили смо и решавамо:

„да се велика народна скупштина, која се по највишем решењу од данашњег има да сазове да реши: јели потребно да се даде земљи нов устав, па ако је, да може у претрес узети и решити и сами устав, који ће важити, пошто га Наместништво књажевског достојанства потврди — држи у Крагујевцу“.

Наш министар унутрашњи дела нека овај указ изврши.

20. Маја 1869.
У Београду.

М. П. Блазнавац с. р.
Јов. Ристић с. р.
Јов. Гавриловић с. р.

Министар унутрашњих дела.
Рад. Милојковић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТОСТИ
КЊАЗА СРБСКОГ
МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.
НАМЕСТНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

На предлог нашег министра унутрашњих дела, а по саслушању
министарског савета, решили смо и решавамо:

„Да се за трећи дан Духова, а на име 10.
Јунија ове године сазове велика народна скуп-

штина, која се, сходно највишим решењима од данас, има држати у Крагујевцу ради питања о уставном преображају земаљском.“

Наш министар унутрашњих дела нека овај указ изврши.

20. Маја 1869. год.

У Београду.

М. П. Блазнавац с. р.

Јов. Ристић с. р.

Јован Гавриловић с. р.

Министар унутрашњих дела,

Рад. Милојковић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТЛОСТИ

КЊАЗА СРПСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСТНИЦИ КЊАЗЕКСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ ДА ЈЕ ДРЖАВНИ
СОВЕТ РЕШИО, И ДА ОМО МИ ОДОВРИЛИ И ОДОВАРАМО:

ЗАКОН

О УСЛОВНОМ ОДПУШТАЊУ КРИВАЦА ИЗ КАЗНИТЕЛНИХ
ЗАВЕДЕЊА.

Ч л а н а к I.

Кривци, који издржавају казну затвора, робије или заточења, могу се и пре издржане или помиловањем опрштене казни, одпустити из заведења:

1. Ако су осуђени на заточење или робију дужу од 2. године, или на затвор дужи од 12. месеци.

2. Ако су се за сво време издржања казни тако владали у заведењу, да се основно може узети, да су се заиста поправили.

3. Ако су пре осуде добри раденици били и ако било по фамилиарним или другим каквим околностима може се поуздано закључити, да ће они по одпусту поштен начин живљења предузети и добро се владати.

Ч л а н а к II.

Ово условно одпуштање може се чинити тек пошто је кривац издржао половину одсуђене му казни. Но ако се кривац у првом поврату налази, може се условно одпустити тек пошто је издржао две трећине му казни.

Ч л а н а к III.

Којима је помиловањем казна на мање сведена, рачуна ће им се време издржања казни према помиловању а не према осуди.

Ч л а н а к IV.

Условни одпуст траје донде докле се одпуштени буде добро владао, и докле му време казни неистече, или и у течају одпуста неби био помилован.

Ч л а н а к V.

На против условни одпуст прекида се и одпуштени поврати ће се опет у заведење да издржање казни продужи, ако се на одпусту не буде добро владао а имено:

1. Ако би учинио какво год ма и најмање казнимо дело, или се бар основно сумњати може, да га је он морао учинити а нико други.

2. Ако одпуштени без икаква занимања скиће или се основно сумњати може да на честит начин издржање себи прибавља.

3. Ако се меша са рђавим друством или таквим лицама, која су због тежи преступлења или злочинства осуђивана била, па и на опомену кмета или полицајне власти непрестане од дружења са овим лицама.

4. Ако би без дозволења местне полицајне власти променио место свога пребивања.

Ч л а н а к VI.

Ономе који би са одпуста у заведење повраћен био, неће се у продужено издржавање казни ништа рачунати оно време, које је на одпусту провео.

Ч л а н а к VII.

Немогу се пак никако условно одпуштати

1. чиновници и свештеници који би због злоупотребе власти и неверне службе осуђени били;

2. они који су условно одпуштени били, па су због рђавог владања опет у заведење повраћени; и

3. они осуђени који се по други пут у поврату налазе.

Ч л а н а к VIII.

Да се осуђеник условно одпусти из заведења, решава министар правде по саслушању одбора,

који ће се у тој цели образовати имати, а да се који са одпуста поврати у заведење због узрока у чл. V. казаног, решава она полицајна власт у које се подручије налазио одпуштени, или и само казнително заведење, против којих решења може се дотично лице жалити министру правде.

Ч л а н а к IX.

Министар правде овлашћује се да пропише правила како ће полицајне власти и управа заведења над одпуштенима надзор водити, и како ће се о њиховом владању уверавати.

Препоручујемо нашим министрима правде и унутрашњих дела да овај закон обнародују и о извршењу се његовом старају; властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

22. Маја 1869. год.

У Београду.

(М. П.)

М. П. Блазнавац с. р.

Јован Ристић с. р.

Јован Гавриловић с. р.

Видио и ставио државни печат, чувар државног печата, председатељ министарског савета, министар правде,

Ђ. Д. Ценић с. р.

Председник министарског савета, министар правде,

Ђ. Д. Ценић с. р.

Министар унутрашњих дела,

Рад. Милојковић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТЛОСТИ
КЊАЗА СРБСКОГ
МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСНИЦИ КЊАЗЕКСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ ДРЖАВНИ
СОВЕТ РЕШНО, И ДА СМО МИ ОДОБРИЛИ И ОДОБРАВАМО:

„да се у закону о поштама од 25. Јануара
1866. год. учине ове измене:

Члан 73. истог закона замењује се овим:

Аманети таксираће се по њиховој тежини,
вредности и даљини места, куда се шаљу, и то:

а, По тежини наплаћива ће се по 10 пара
од сваке пол' оке и за сваки 10 сати даљине.

Но ако такса за какво пошљање неби по
тежини износила најмање 40 пара, то ће се за
тежину наплатити 40 пара.

б, По вредности:

1., до 12000 гроша закључно наплаћиваће
се на сваки 500 гроша по 10 пара за даљину
од 15 сати, а ако је даљина већа од 15 сата,
онда по 20 пара на сваки 500 гроша чаршиски.

2. На оно, што прелази преко 12,000 гроша
наплаћиваће се половина ове таксе.

При таксирању свију пошљања поштом за
аманете осим путничког пртљага, даљина ће се
рачунати у правцу т. ј. по одстојању географ-
ском, а при таксирању путничког пртљага, да-
љина ће се рачунати поштанским друмом.

Члан 74. укида се.

Члан 80. замењује се овим:

Гди је такса размерена на пол оке, ту ће
се и тежина испод пол оке рачунати у читаву
пол оку, а оно што преко пол оке прелази, ра-
чунаће се у следећу подпуну пол оку, а гди је
такса размерена по даљини од 10 сати, ту ће
се и даљина испод 10 сати рачунати у подпуни
10 сати, а оно што преко 10 сати прелази, ра-
чунаће се у следећи 10 сати.

Члан 81. замењује се овим:

Гди је такса размерена по вредности од
500 гроша, ту ће се оно испод 500 узети под-
пуни 500, а оно што преко који 500 гроша
прелази, узеће се у следећу 500 гроша.

Ово ће важити од 11. Јунија текуће године.“

Препоручујемо нашем министру унутрашњих
дела, да овај закон обнародује и о извршењу се
његовом стара, властима пак заповедамо, да по
њему поступају, а свима и свакоме да му се по-
коравају.

20. Маја 1869. год.

у Београду.

(М. П.)

М. П. Блазнавац с. р.

Јов. Ристић с. р.

Јован Гавриловић с. р.

*Видио и ставио државни печат,
чувар државног печата
председник министарског савета,
министар правде,*

Ђ. Д. Ценић с. р.

*Министар унутрашњих дела
Рад. Милојковић с. р.*

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕЛСТОИ
КЊАЗА СРБСКОГ
МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ ДА ЈЕ ДРЖАВНИ
СОВЕТ РЕШИО, И ДА СМО МИ ОДОВРИЛИ И ОДОВРАВАМО:

„Да се пројектираној првој српској банци даду ове повластице:

1. У течају 5 година, рачунећи од дана кад се статуту њени одобре, неће се никаквом страном акционарском друштву дати допуштење, да установи у Србији кредитни завод (банку), за радњу послова бански по струкама депозита и есконтирања, за давање зајмова на покретне залоге и радњу трговачких послова по текућем рачуну (Conto-Corrent).

2. Лажно правлење као и подражавање ма ког рода исправа, које ова банка буде издавала, казниће се оним казнима, које су опредељене за лажно правлење или подражавање јавних исправа.

3. Ова банка има право, да се пре свију других поверитеља и без судске помоћи наплати из оних новаца, еспаца и других покретних ствари, што јој је од дужника самог, или од другог за њега, ради њене безбедности предато, или што она усљед свога посла по статутима прими.

Ствари, које су за берзу, банка ће у таквом случају продавати на јавној берзи; а остале ствари продаваће посредством заклетих сензала,

или гди таквих не буде, посретством изасланика друштва, а у присуству одређеног од надлежне власти лица, путем јавне продаје и начином за такву прописаним.

Ако што по наплати и одбитку свију трошкова и такса претече, то ће се повратити дотичном лицу.

4. Овој банци неће ништа сметати у наплати њених тражбина односно предмета и начина о чему је у 3-ћој точки реч, ако би дужник или сопственик умрљо, или ако би се над њим отворило стециште. У таквом случају банка је само дужна, да вишак, који би се показао преко измирења њених тражбина, преда пупилској или стецишној маси.

5. Раније прибављена права других лица на оне предмете, који су било од дужника, или за њега, ради безбедности банке предати, преча су од права банке само онда, ако су та ранија права још при предаји била банци позната или их је банка могла познати.

6. У случајима где би ова банка кога свога дужника суду тужила и кад би своју тужбу оснивала на изводу из својих књига, онда ће ти изводи, које ће фирмовоћа подписом и печатом потврдити да су верни, имати силу полу-доказа сходно закону.“

Препоручујемо нашим министрима: правде, унутрашњих дела и финансије, да овај закон обнародује, и о извршењу се његовом старају; вла-

стима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се покоравају.

6. Јунија 1869. год.
у Крагујевцу.

(М. П.) М. П. Блазнавац с. р.
Јов. Ристић с. р.
Јован Гавриловић с. р.

*Видио и ставио државни печат,
чувар државнога печата,
председник министарског савета,
министар правде,*

Ђ. Д. Ценић с. р.

*Председатељ министарског савета,
министар правде,*

Ђ. Д. Ценић с. р.

Министар унутрашњих дела,

Рад. Милојковић с. р.

Министар финансије,

Панта Јовановић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТЛОСТИ

КЊАЗА СРБСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

По предлогу министра просвете и црквених дела, и по договору са државним саветом од 14. ов. месеца № 539. решили смо и решавамо:

1. У вароши Чачку оснивају се два најнижа разреда гимназије (реалке) и то с почетком идуће школске 186⁹/₁₀ године.

2. За последња два месеца и то ове рачунске године (од 16. Августа до 1. Новембра)

министар просвете и црквених дела може потрошити из кредита буџетом одобреног на ванредне трошкове целе управе, на плату двоце професора, на учитеља цртања, на вероучитеља и на послужитеља, свега 3236 гроша и 26²/₃ пара пореских; а тако и на трошкове канцеларијске и на спрему 1000 гроша пореских, што с горњом сумом чини заједно 4236 гроша 26²/₃ п. пореских. За идућу пак 1870. рачунску годину сав потребни кредит да дође у буџет.

Наши министри просвете и црквених дела и финансије нека ово решење изврше.

16. Јуна 1869. године,
у Крагујевцу.

М. П. Блазнавац с. р.
Јов. Ристић с. р.
Јован Гавриловић с. р.

Министар просвете и црквених дела,

Д. Матић с. р.

Министар финансије,

Панта Јовановић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТОСТИ
КЊАЗА СРБСКОГ
МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ ВЕЛИКА НАРОДНА
СКУПШТИНА, ДРЖАНА У БРАГУЈЕВЦУ О ДУХОВИМА 1869. ГОДИНЕ, РЕШИЛА,
И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

У С Т А В
ЗА КЊАЖЕТСВО СРБИЈУ.

I.

О ДРЖАВНОЈ ОБЛАСТИ, КЊАЗУ, НАСЛЕДСТВУ ПРЕ-
СТОЛА, И НАМЕСНИШТВУ КЊАЖЕСКОГ
ДОСТОЈАНСТВА.

Члан 1.

Књажество је Србија наследна уставна мо-
нархија са народним представништвом.

Члан 2.

Државна област Србије не сме се раздвајати.
Њене границе не могу се смањити ни разменити
без пристанка велике народне скупштине; но у
случајима овог рода од мање важности довољан
је пристанак и обичне скупштине.

Члан 3.

Књаз је поглавар државе, и, као такав, има
сва права државне власти, а извршује их по
опредељењима устава.

Његова је личност неприкосновена и неод-
говорна.

Члан 4.

Књаз врши законодавну власт са народном
скупштином.

Члан 5.

Књаз потврђује и проглашује законе.

Никакав закон не може важити, докле га
Књаз не прогласи.

Члан 6.

Књаз поставља све државне чиновнике; у
његово име и под његовим врховним надзором
врше своју власт сва земаљска надлежательства.

Члан 7.

Књаз је врховни заповедник све земаљ-
ске силе.

Члан 8.

Књаз заступа земљу у свима страним одно-
шајима, и закључује уговоре са страним др-
жавама.

Но ако се за извршење ових уговора изискује какво плаћање из државне касе, или је нужна измена постојећих земаљских закона, или се у опште уговара нешто, чиме би се јавна и приватна права стешњавала, то је за ово нуждан пристанак народне скупштине.

Члан 9.

Књаз стално пребива у земљи, а кад би, по потреби, отишао на неко време из земље, он поставља себи једног или више местозаступника за то време, и одређује им власт у границама устава.

Одлазак свој из земље и наименовање местозаступника Књаз објављује народу прокламацијом.

Члан 10.

Књажеско достојанство по старим народним закључењима пре 1839. године, која су утврђена и закључењима Свето-Андрејске скупштине од године 1858., као и велике народне скупштине, држане 20. Јунија 1868. године, и по гласу султанских берата и хатисерифа од године 1830. и 1868., наследно је у племену сада владајућег Књаз Милана М. Обреновића IV. у мушком потомству из законног брака по реду прворођења, и то најпре у правој линији, а кад у овој не би

било наследника, онда наследство престола прелази на побочну линију, по истом реду прворођења.

Но ако би садањи Књаз Милан без мушког потомства преминуо, онда прелази наследство престола србског на мушке потомке Књаза Милоша од кћери његових, тако, да народ србски од ових потомака бира себи за наследног Књаза онога, кога нађе да је најдостојнији.

Изабрани за Књаза потомак Књаза Милоша прима владу под именом Обреновића.

А ако не би било мушких потомака од кћери Књаза Милоша, онда народ србски бира себи за наследног Књаза оног Србина, у коме има највише поверења. Но никад не може бити изабран за Књаза србског нико од фамилије и потомства Карађорђевићева, на које је бачено проклетство народно.

Изабрани Књаз одма објављује народу прокламацијом свој избор, и предузима владу са земљом.

Ако Књаз не би по себи оставио наследника престола, али је књагиња у време његове смрти трудна била, онда ће се дочекати време њена порођаја, а међутим вршиће књажеску власт савет министарски.

У овом случају министарски савет објавиће народу прокламацијом стање књагињино.

Члан 11.

Књаз србски мора бити православне источне вере.

Пунолетан је кад наврши осамнаест година.

При ступању на владу он полаже пред првом скупштином заклетву, која гласи: „Ја (име) примајући владу, заклињем се свемогућим Богом и свим што ми је најсветије и најмилије на овоме свету, пред светим његовим крстом и евангелијем, да ћу земаљски устав неповређен одржати, да ћу по њему и законима владати, и да ћу у свима мојим тежњама и делима само добро народа пред очима имати. Изричући свечано ову моју заклетву пред Богом и народом, призивљем за сведока Господа Бога, коме ћу одговор давати на страшном његовом суду, и потврђујем истинитост ове заклетве целивањем св. евангелија и крста Господа Спаситеља Исуса Христа. Тако ми Господ Бог помогао. Амин!“

Члан 12.

Кад је Књаз малолетан, или кад без наследника престола премине, онда савет министарски прихвата привремено власт књажеску до састанка велике народне скупштине, коју он сазива одма, а најдаље за месец дана, одкад је власт књажеску прихватио.

Савет министарски, докле власт књажеску

врши, не може мењати ни министре ни чланове државног савета.

Члан 13.

Ако је велика народна скупштина сазвана због тога, што је Књаз без наследника престола преминуо, онда она бира Књаза сходно члану 10. устава, а ако је сазвана због малолетства књажева, онда бира за намеснике књажеског достојанства три лица. Чланови намесништва могу се изабрати само између: министара, чланова државног савета, и судија виших судова, или лица, која су у тим звањима безпорочно служила.

Члан 14.

Намесници при предузимању власти полажу пред скупштином заклетву, да ће Књазу верни бити, и по уставу и законима земаљским владати; а потом објављују народу прокламацијом, да су предузели да врше, у име Књаза, власт књажеску.

Члан 15.

Чланови министарског савета, кад привремено прихватају власт књажеску, не добијају другу плату, до плате свога сталног звања. А намесници добијају пети део књажеске цивил-листе на равне делове, а остало припада Књазу.

Члан 16.

Ако би који члан намесништва умр'о, докле је у овој дужности, онда остали намесници, у договору са државним саветом, одређују трећег члана намесништва најдаље за месец дана, од кад је то место упузњено остало, а међутим прва двојица врше пуноважно власт књажеску.

Ако би који од намесника тако у болест пао, да, по уверењу три лекара, које државни савет, на позив и у договору са друга два намесника, одреди, не би могао дужност своју вршити, онда ће, докле то стање траје, два остала намесника послове државне пуноважно одправљати.

Могу пуноважно и два намесника послове државне одправљати, ако би један од њих тројице имао преку потребу, да за неко време из земље одсутвује; но овај ће, у том случају, својим друговима оставити писмену изјаву, да унапред на све оно пристаје, што би они у кругу власти намесништва учинили.

У свакој од ових прилика обнародоваће се одма узроци, са којих ће само два намесника власт књажеску одправљати.

Члан 17.

Ако би намесништво, које наступи због књажевог малолетства, имало да траје дуже од

пет година, онда скупштина бира намеснике на три године, а ако не би имало да траје дуже од пет година, онда ће избрани намесници остати за све то време. То се разуме и за случај, кад би намесништво истина више година трајало, али период избраног намесништва пред пунолетство Књаза не би дуже од пет година трајао.

Члан 18.

Намесништво престаје чим Књаз постане пунолетан, и тада он одма објављује народу прокламацијом, да је као пунолетан предузео владу земаљску.

Члан 19.

Наследник престола србског мора бити православне источне вере.

Члан 20.

Наследник престола, као и сва мушка деца књажева, не могу ступити у брак без дозвољења владајућег Књаза.

Члан 21.

Бригу о васпитању малолетног Књаза, као и о његовом имању, водиће три тјутора, које одреди намесништво, по саслушању књагиње матери а у договору са државним саветом.

Но чланови намесништва не могу бити тјутори.

II.

О ПРАВИМА И ДУЖНОСТИМА ГРАЂАНА У ОПШТЕ.

Члан 22.

Под којим се условима добија србско грађанство, и каква права оно даје, као и како се губи, опредељује се законом.

Члан 23.

Сви су Срби пред законом равни

Члан 24.

Срби имају једнака права на сва државна звања, у колико испуне услове, законом прописане, и имају способности за то.

А страни поданици могу бити примљени само под уговором у извесна звања, што се законом ближе опредељује.

Члан 25.

Слобода лична и право сопствености ујемчавају се, и не подлеже никаквом другом ограничењу осим онеме, које закон прописује.

Члан 26.

Нико не може бити суђен, док не буде саслушан, или законим начином позван да се брани.

Члан 27.

Нико не може бити затворен, осим у случајима и по прописима, законом опредељенима.

Члан 28.

Обиталиште је Србина неповредно. Против воље домаћинове нико не сме у исто ући, ни истраживања по њему чинити, осим у случајима, законом опредељеним, и начином како закон прописује.

Члан 29.

Одузимање имања у име казне (конфискација) не сме бити.

Но могу се одузети поједине ствари, које су казњивим делом произведене, или су као оруђе тога послужиле, или на то намењене.

Члан 30.

Нико не може бити принуђен да своје добро уступи на државне или друге јавне потребе, или да се у томе ограничи, осим где закон то допушта и са накнадом по закону.

Члан 31.

Владајућа је вера у Србији источно-православна. А слободна је и свака друга призната вера, и стоји под заштитом закона у извршењу својих обреда.

Но нико не може, позивајући се на прописе своје вере, ослободити се својих грађанских дужности.

Забрањује се свака радња, која би могла бити убитачна за православну веру (прозелитизам).

Члан 32.

Сваки Србин има право да каже своју мисао: речма, писмено, средством печатње или у виду ликовна, саображавајући се у томе прописима закона.

О печатњи издаће се нарочити закон.

Члан 33.

Сваки Србин има право да се жали на противзаконе поступке власти.

Ако виша власт нађе, да је жалба неоснована, дужна је да жалитеља у своме решењу известити о основима, са којих му жалбу не уважава.

Члан 34.

Сваки има право да се обрати молбом надлежној власти, и то у своје име; а у име другог, и као целина, могу то чинити само надлежатељства и правна лица (корпорације), и то ова последња о предметима, за које су надлежна.

Члан 35.

Сваки је Србин војник, и дужан је да служи у војсци, стајаћој или народној, изузимајући оне, које закон ослобођава.

Народна војска, као једна од најнужнијих земаљских установа, не може се укинути ни скучити.

Члан 36.

Војска се не сме договарати. Она се скупља само на позив старешине.

Члан 37.

Војници подлеже војеним судовима само за кривична дела.

Чланови: 27., 28. и 32. устава односе се и на војнике само у толико, у колико не би били противни војеним законима и дисциплинарним прописима.

Опредељења о војеној дисциплини издају се уредбом књажеском.

Члан 38.

У случају преке опасности за јавну сигурност може влада на неко време обуставити: опредељења члана 27. односно личне слободе; члана 28. односно неповредности обиталишта; члана 32. односно слободе говора и печатње; члана 111. односно надлежности суда.

Члан 39.

Сваки Србин и свако правно лице, дужно је да носи државне данке и друге терете, а ови се разрезају по једнаким основима за све.

Само Књаз и престолонаследник не плаћају никакав данак.

Члан 40.

Свакоме је Србину слободно да иступи из србскога грађанства, пошто испуни обвезе војене службе у стајаћој војсци, као и друге дужности, које би имао, како спрема државу, тако и спрема приватних лица.

III.

О НАРОДНОМ ПРЕДСТАВНИШТВУ.

Члан 41.

Народна је скупштина народно представништво.

Члан 42.

Народна скупштина састоји се из посланика, народом слободно изабраних, и посланика, које Књаз бира.

Скупштина је обична и велика.

Члан 43.

Избори су народних посланика непосредни и посредни преко повереника.

Члан 44.

Сваки срез и свака окружна варош бира за себе посланике, и то на три хиљаде порезких глава по једног.

Но и онај срез и окружна варош, што имају мање од три хиљаде порезких глава, бирају по једног посланика.

Варош Београд бира два посланика.

Ако који срез или окружна варош има више од три хиљаде порезких глава, и тај вишак прелази хиљаду пет стотина порезких глава, онда ће се тамо изабрати још један посланик; а ако вишак не прелази хиљаду пет стотина порезких глава, то се неће рачунати.

Члан 45.

Књаз бира на свака три посланика по једног од своје стране из реда људи, који се одликују науком или искуством у народним пословима, но овај број не мора бити подпун.

Члан 46.

Сваки Србин, који је пунолетан и плаћа грађански данак на имање, рад или приход, има право да бира посланике или поверенике.

Члан 47.

Ко има право да бира, може бити изабран за повереника, али за посланика може бити изабран онај, коме има пуних тридесет година и плаћа државног данка најмање шест талира годишње на имање, рад или приход, и има остала својства, која прописује изборни закон.

Члан 48.

Чиновници, и они, који у ред чиновника спадају, као: пензионери, они, који примају какво издржање из државне касе, или који улажу у фонд удовички, а исто тако и правозаступници, не могу бити за посланике народне изабрани; а они, које Књаз бира, могу се узети из свију редова грађанства.

Но војници стајаће војске, ма кога чина, не могу ни бирати ни изабрани бити.

Члан 49.

При избору народних посланика или повереника, само се лично, и само на једном месту може дати глас.

Члан 50.

Сви посланици морају живити у Србији, но не морају живити у срезу или вароши, где су изабрани.

Члан 51.

Народни посланици нису представници само оних, који су их изабрали, већ целог народа; и по томе, њима се не може дати никакво обвезно настављење од избирача, већ они по свом увиђењу и савести представљају и решавају народне потребе.

Члан 52.

Сви посланици, кад ступају у дужност, полажу ову заклетву: „Заклињем се јединим Богом, и свим што ми је по закону најсветије и на овом свету најмилије, да ћу устав верно чувати, и да ћу при мојим предлозима и гласању опште добро Књазу и народа, по мојој души и моме знању непрестано пред очима имати.

И како ово испунио, онако ми Бог помогао и овога и онога света.“

Члан 53.

Народна скупштина има председника и подпредседника.

Велика народна скупштина бира из своје средине председника и подпредседника, а обична народна скупштина кад се год сазове, бира, такође из своје средине, шест лица, и Књазу их предлаже, а Књаз поставља једног од њих за председника а једног за подпредседника.

Потребан број секретара бирају скупштине из своје средине.

Првој редовној скупштини поднеће се пројект изборног закона скупштинског.

КРУГ ВЛАСТИ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ.

Члан 54.

Законодавну власт врши народна скупштина са Књазем.

Она не може узимати у свој круг рада друге предмете, осим оних, који су јој уставом опредељени, или оних, које би јој Књаз нарочито предао.

Члан 55.

Никакав закон не може бити без пристанка народне скупштине издат, укинут, измењен или протумачен.

А наредбе за извршење закона, као и наредбе произичуће из надзорне и управне власти књажеве, издаје извршна власт.

У обнародовању закона мора се казати да је пристанак народне скупштине предходно, а у наредбама за извршење закона, мора се именовати закон, на основу кога се наредба издаје.

Члан 56.

Само у случају кад је земаљска безбедност, било споља било изнутра, у великој опасности, а скупштина није сакупљена, Књаз може што је нужно, ма да би за то потребовало садејства скупштинског, сам, на предлог министарског савета, наредити, што ће силу закона имати, а кад се прва скупштина састане, њој ће се овако ванредно издати закон поднети на одобрење.

Но без одобрења скупштине не може се ни у ком случају данак или општи прирез установити, ни постојећи преиначити.

Члан 57.

Закони и наредбе, које Књаз обнародује, сходно прописима предидућа два члана, имају обвезну силу за све грађане и власти земаљске. А сама скупштина може решавати: је ли при каквом закону, који је надлежно обнародован, и она од своје стране, сходно уставу, садејствовала.

Члан 58.

Предлог, да се какав закон изда или постојећи измени, допуни или протумачи, може Књаз скупштине, а тако исто и скупштина Књазу учинити. Но формални пројекти произлазе само од Књазу.

Члан 59.

Скупштина дужна је, да пре свега узме у саветовање оне предмете, које јој влада поднесе, а нарочито буџет, и ако се захтева, овај ће се у свако време одма предузети. А тако исто влада ће оне предмете, који јој се од скупштине као хитни означе, што пре у расуђење узимати.

Члан 60.

Влада може какав скупштини поднесени пројект закона узети натраг за све време док исти не буде у скупштини коначно решен.

Члан 61.

Ако скупштина прима какав пројект, али са допунама и изменама, а влада ове не усвоји, влада

може исти пројект или сасвим натраг узети, или га са противним разлозима, а у првобитном стању, или са другим изменама од своје стране истој скупштини вратити.

У сваком случају влада може захтевати подпуно примање или одбачење својих предлога.

Члан 62.

Кад скупштина какав пројект закона сасвим одбаца, влада га може без измене поднети следећој скупштини, а истој може га поднети само са изменама.

Члан 63.

Решени буџет подноси скупштина Књазу.

Ако би скупштина налазила, да би требало неке предложене суме умалити, или их сасвим изоставити, она ће своје мишљење разлозима подкренити, и именовати предмете, код којих се, као и начин како се уштеда може учинити без штете за државне потребе.

Члан 64.

Скупштина не може условљавати одобрење буџета предметима, који не би са истим у свези стајали.

Члан 65.

Влада ће свагда основе и предлоге, које би јој скупштина по члану 63. учинила, све-

страно испитати и оценити, и, у колико је год, без штете за државне потребе, могућно уважити.

Но ако влада те предлоге не узмогне примити, а скупштина, и по датом јој о томе објасњењу, опет не одобри захтеване суме, као, и ако би скупштина, пре него што је буџет решен, распуштена била, онда важи постојећи буџет и за идућу годину, изостављајући из њега оно, што је изреком на извесну потребу опредељено, па је та потреба већ подмирена.

Да постојећи буџет може и за идућу годину важити, издаје Књаз, са против подписом свију министара, наредбу, која се има, с позивом на овај члан устава, обнародовати и међу законе ставити.

Члан 66.

Без пристанка скупштине не може се држава задужити.

Ако би, због какве ванредне и преке потребе земаљске, нужно било, да се држава задужи, а скупштина не би на скупу била, онда ће се она ванредно сазвати.

Но ако се земља налази у таквим околностима, да није могућно ванредно сазвати скупштину, Књаз може, на предлог министарског савета, а по договору са државним саветом, решити, да се учини зајам, који не сме превазићи суму од две стотине хиљада дуката.

Књаз може, на исти начин, решити, да се, за подмирење какве ванредне и преке државне потребе, учини из државне касе издатак, за који нема законодавно одобреног кредита; но сума овакових издатака за једну годину, не може укупно превазићи тридесет хиљада дуката.

Првој редовној скупштини саопштиће се, у оба напред изложена случаја, шта је учињено, и разложити узроци, са којих је нужно било да се тако поступи.

Члан 67.

Скупштина може да прима писмене жалбе о предметима, које је дотични министар већ решио, но она не може да прима лично жалитеље.

Члан 68.

На свако закључење, које скупштина поднесе Књазу, следоваће књажева одлука, и то, у колико је могућно, још за трајања исте скупштине.

Члан 69.

Министри имају приступа у седнице скупштине; они могу у претресању сваког предмета учествовати; биће саслушани, кад би год захтевали, и имају право да о ствари још једном говоре, пошто се претрес о њој сврши.

Књаз може да одреди и пошаље у скупштину

и друга лица, као поверенике, који ће у место министара, или с њима заједно, давати скупштини потребна објасњења, и ови повереници имају тада иста права као и министри.

Но ни министри ни повереници не могу давати гласа.

Члан 70.

Скупштина може и сама да позове министре или одређене поверенике, да јој даду потребне извештаје и објасњења, и ови ће то свагда дати, ако не би налазили, да би за државне интересе било штете од јавног, пре времена, саопштења.

Члан 71.

Нико и никад не може узети посланика на одговор за глас, који је он дао као члан скупштине.

Но ако би његови изрази садржавали нападање на личност Књаза, књажеску фамилију, намеснике књажеског достојанства, скупштину, или поједине чланове њене, онда председник има право да седницу за тај дан прекине, и у следећој седници предложи, да скупштина реши: да се дотични члан за неко време изкључи из скупштине.

А ако би изрази посланика сачињавали по кривичном закону како злочинство, или пре-

ступ, дотични члан може и пред редовним судовима бити оптужен, ако скупштина предходно одобри.

Члан 72.

Чланови скупштине, пет дана пре него се отвори скупштина, и за све време трајања њена, не могу бити затворени, нити предати суду, осим по прописима следећа два члана.

Члан 73.

Кад се у злочинству или преступу на самом делу ухвате, могу се ставити у притвор, но то се мора одма јавити скупштини, и никакав даљи испит над њима не може се чинити, док скупштина не реши, да има места стављању под суд.

Члан 74.

Докле скупштина траје, њене чланове не може никаква власт ни позвати ни ставити у притвор, докле она не реши, да се може иследовање против њих одпочети, осим случаја, кад се ухвате на самом делу злочинства или преступа.

САЗИВАЊЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ.

Члан 75.

Скупштина се сазива редовно сваке године, а кад би важни хитни послови захтевали, она се може и ванредно сазвати.

Члан 76.

Књаз сазива, отвара, и закључује скупштину; он одређује време у години, кад ће се, и место, где ће се она сазвати.

Он може отворити и закључити скупштину и преко нарочитог за то пуномоћника. А ако је скупштина сазвана у случајима члана 12., онда је отварају они, који су је сазвали.

Члан 77.

Књаз може сазвану скупштину на неко време да одложи, само ће се при одлагању одредити време, на које се одлаже, и то време може бити најдуже шест месеци.

Члан 78.

Књаз може скупштину и да распусти, па да нареди други избор посланика народних.

Други избор посланика мора бити наређен најдуже у течају четири месеца, а друга скупштина мора бити сазвана најдуже у течају шест месеци, од дана, кад је предходећа распуштена.

Члан 79.

Без књажевог позива, посланици не могу се скупити у седнице скупштинске, нити могу скупљени остати, и што радити, пошто су седнице закључене, одложене, или скупштина распуштена.

Члан 80.

Сваки владин предлог, и у опште сваки предмет, мора се у скупштини, пре него што се узме у саветовање и решавање, испитати у једном или више одбора.

Члан 81.

Овим одборима влада ће свагда дати, на њихово захтевање, потребна објасњења.

Но и одбори морају, пре него што даду своје мишљење скупштини, саслушати владиног повереника о примедбама, које би овај имао да учини, и које ће одборима у њиховој седници разложити, а одбори ће о тим примедбама расудити, и по нахођењу оценити их.

Члан 82.

Скупштина може решавати, кад у седници њеној присуствују најмање три четвртине чланова.

А за пуноважно закључење изискује се, да су за предлог дали глас најмање половина присуствујућих чланова и један више.

Члан 83.

У скупштини може се глас дати само лично и јавно.

Члан 84.

Скупштина стоји у сношају само са министрима.

Члан 85.

Седнице су скупштинске јавне; но могу бити и тајне, на захтевање председника, или министра, или владиног повереника, кад који од њих изјави, да је при саопштењима, која би имао да учини, нужна тајност; или на захтевање три члана, којима би се, пошто се слушаоци удале, придружила најмање још једна четвртина присуствујућих чланова.

Члан 86.

Нико не може са оружјем доћи у седнице скупштине, ни у ограду њеног здања.

Члан 87.

Чланови скупштине, који не живе стално у месту, где се седнице држе, добијају путни и дневни трошак из државне касе, што ће се одредити особеним законом.

Члан 88.

Ближи прописи о пословном реду скупштине определиће се особеним законом.

ВЕЛИКА НАРОДНА СКУПШТИНА.

Члан 89.

Посланике за велику народну скупштину бира сам народ, у броју четири пута оноликом, колико народ бира за обичну скупштину.

Велика народна скупштина сазива се кад је потребно :

1., да се избере Књаз, кад би владајући премицуо, а не би било престолонаследника по опредељењима овога устава, у ком ће случају она и цивил-листу одредити новом Књазу;

2., да се изберу намесници књажеског достојанства, кад се та потреба покаже у смислу устава;

3., да решава мењање устава;

4., да решава питања веће важности о смањивању или размени кога дела државне области; и

5., кад Књаз нађе за потребно да саслуша велику народну скупштину о каквом питању од ванредне важности за земљу.

IV.

ДРЖАВНИ САВЕТ.

Члан 90.

Установљава се државни савет, коме је задатак :

1., да даје влади своје мишљење о предметима, које би му она предложила;

2., да на позив владе израђује и испитује законске и административне пројекте;

3., да разматра и решава жалбе против министарских решења у спорним административним питањима;

4., да решава сукобе између административних власти;

5., да одобрава почасне издатке из општег кредита буџетом одређеног на ванредне потребе, као и почасно употребљавање кредита, одређеног на грађевине, у колико би издатак у поједином случају био већи од суме, са којом министар може сам по закону располагати;

6., да одобрава изузетно ступање у сажителство србско;

7., да одобрава задуживање државе као и ванредне кредите у случајима, предвиђеним чл. 66. устава;

8., да решава о прирезима за потребе округа, срезова и општина, ако прирези прелазе суму, коју сама управна власт по закону одобрава, а исто тако и о задуживању округа, срезова и општина;

9., да одобрава продају и у опште отуђивање непокретних добара окружних, срезких и општинских;

10., да решава о расходовању оних сума, за које би се показало, да се не мају одкуд наплатити;

11., да одобрава у ванредним потребама

зајмове из државне касе, или изузетне зајмове од управе фондова;

12., да одобрава поравнања, која би се по државне интересе као пробитачна показала;

13., да може од главне контроле захтевати потребне извештаје, и објасњења о државним рачунима; и

14., да решава има ли по закону места за узимању приватних непокретних добара, за опште-народну потребу.

Члан 91.

Чланове државнога савета поставља Књаз. Они улазе у ред осталих чиновника. Број њихов не може бити мањи од једанаест ни већи од петнаест. Из њихове средине Књаз поставља председника и подпреседника, који врше ову дужност, докле Књаз не нађе за сходно, да их другима замени.

Члан 92.

Члан државног савета не може бити, који није навршио тридесет и пет година живота, и десет година државне службе, и који нема непокретног имања у Србији.

Пословни ред државног савета определиће се особеним законом.

V.

О ДРЖАВНОМ ИМАЊУ, О КЊАЖЕВОМ ИМАЊУ И КЊАЖЕВОЈ ЦИВИЛ-ЛИСТИ.

Члан 93.

Државно имање састављају сва она непокретна и покретна добра, и сва имовна права, која држава, као своја прибавља и притежава.

Законом ће се определити, како ће се то имање моћи отуђивати, или оно и његов приход заложити, или другим теретима оптеретити.

Члан 94.

Државним имањем управља министар финансије.

Члан 95.

Од државног имања различно је књажево приватно имање, којим Књаз може слободно располагати за живота и на случај смрти, по прописима грађанског законика.

Члан 96.

При ступању на престо, Књазу се опредељује из државне касе, годишње једна сума новаца, скупштином, на све време његове владе, као цивил-листа, која му се месечно исплаћује.

Али трошкови на одржање оних државних добара, која се Књазу на бесплатно слободно

уживање уступају, имају се исплаћивати из његове цивил-листе.

Члан 97.

Цивил-листа један пут одређена, не може се повисити без пристанка скупштине, а без пристанка Књаза не може се умалити.

Члан 98.

По смрти Књаза важи њему одређена цивил-листа и за престолонаследника до састанка прве народне скупштине.

VI.

О ДРЖАВНОЈ СЛУЖБИ.

Члан 99.

На врху државне службе налази се министарски савет, који стоји непосредно под Књазом.

Министарски савет састављају министри, за поједине струке управе наименовани, између којих Књаз, по свом нахођењу, поставља једног за председника министарског савета.

Министре поставља и одпушта Књаз.

Члан 100.

Министри су одговорни Књазу и народној скупштини за своја званична дела.

И зато сваки акт у државним делима, који

Књаз подписује, мора бити против-подписан од дотичног министра.

Члан 101.

Министар може бити оптужен, кад учини издајство према отачаству или владоцу, кад повреди устав, кад прими мито и кад оштети државу из користољубља.

Члан 102.

Министра може оптужити народна скупштина. Предлог за то, који се чини написмено, мора садржавати тачке оптужења и бити подписан најмање од двадесет посланика.

Члан 103.

Да се у скупштини изрекне, да има места оптужењу, изискује се две трећине гласова.

Члан 104.

Оптуженом министру суди државни суд, кога се састав опредељује законом.

Осуђеног министра не може Књаз помиловати без пристанка народне скупштине.

Ближа наређења о одговорности министарској определиће се законом.

Члан 105.

Сваки чиновник одговара за своја званична дела. Но судија не може се дати суду, док не

одобри касацијони суд, а кад овај одобри, онда суде редовни судови.

Члан 106.

Државни чиновници полагају Књазу заклетву, да ће му бити верни и послушни, и да ће се устава савесно придржавати.

Војска не полаже заклетву на устав.

Члан 107.

Чиновник, који, због старости или друге телесне или душевне слабости, не може да врши дужности свога звања, има право на пензију.

У осталом, права и дужности чиновника државних опредељују се особеним законом.

VII.

О судовима.

Члан 108.

За изрицање правде постоји више степена судова.

Члан 109.

Правда се изриче у име Књаза. При изрицању правде судови су независни и не стоје ни под каквом влашћу осим закона.

Члан 110.

Никаква државна власт, ни законодавна ни управна, не може вршити судске послове, нити опет судови могу вршити законодавну или управну власт.

Судови не могу управне чиновнике за њихова званична дела узимати на одговор и судити им док надлежна власт не дозволи.

Члан 111.

Нико се не може узети на одговор од другог суда, нити му сме судити други суд, осим онога, који му је законом, као надлежан, опредељен.

Члан 112.

Не могу бити у исто време судије у једном суду сродници по крви у правој усходећој или нисходећој линији, до ког било степена, нити у побочној линији до четвртог, а по тасбини до другог степена закључно.

Члан 113.

Не може бити судија првостепеног суда, који није навршио двадесет и пет година, а виших судова, који није навршио тридесет година живота.

Члан 114.

При изрицању правде у судовима морају бити најмање три судије.

Но законом се може определити, да предмете мање важности, кривичне и грађанске, суди један судија.

Члан 115.

Претрес у судовима бива јавно, осим где закон, због јавног поредка и морала, друкчије наређује; но судије се саветују и дају глас тајно, а пресуда се исказује гласно и јавно.

У пресуди морају се изложити основи суђења и параграфи закона, по којима је пресуђено.

Члан 116.

У свима злочинствима и преступима оптужени има право да узме браниоца пред судом, а у случајима, које закон опредељује, мора му суд браниоца по званичној дужности поставити.

Члан 117.

За разбојништва, опасне крађе и паљевине завешће се постепено поротни судови, што ће се законом уредити.

Члан 118.

У кривичним делима Књаз има право помиловања, и може одсуђену казну кривцу да преобрати у казну другог блажег рода, или да му је смањи, или сасвим опрости

VIII.

О ЦРКВАМА, ШКОЛАМА И БЛАГОДЕТНИМ ЗАВОДИМА.

Члан 119.

Слободно јавно извршивање верозаконих обреда имају вероисповеди, које су у Србији признате, или које особеним законом буду признате.

Члан 120.

Књаз је заштитник свију вероисповеди, у држави признатих.

Духовна надлежательства свију вероисповеди стоје под надзором министра црквених послова.

А управа унутрашњих вероисповедних послова остаје по дотичним вероисповедним канонима, за православну цркву, архијерејском сабору, а за друге вероисповеди надлежним духовним властима.

Члан 121.

Преписка духовне власти православне цркве са властима или саборима изван земље водиће се са одобрењем министра црквених послова. А преписка свештеника других вероисповеди са властима и саборима изван земље мора се подносити на увиђење и одобрење министру црквених послова.

Никакав акт, који би дошао од духовних власти, или црквених сабора изван земље, не

може духовна власт у земљи обнародовати, докле га не одобри министар црквених послова.

Члан 122.

Против злоупотреба духовних власти, буди које од признатих вероисповеди, подноси се жалба министру црквених послова.

Члан 123.

Свештена лица, у смотрењу својих грађанских одношаја и дела, и у смотрењу свог имања, подчињена су општим земаљским законима.

Члан 124.

Све школе и други заводи за образовање стоје под надзором државне власти.

Члан 125.

Приватни заводи за добротворне цели не могу се као државно имање сматрати, нити на што друго употребити, осим на оно, што је опредељено при установи завода.

Само у случају, кад није више могућно, да се првобитно опредељена цель завода постигне, може се употребити имање истога, на друге подобне цели, по пристанку оних, који би имали право надзора и управе.

IX

О ОПШТИНАМА И ПРАВНИМ ЛИЦИМА.

Члан 126.

Никаква нова општина, и у опште никакво правно лице, не може постати без одобрења државне власти. Исто тако не може каква постојећа општина, без одобрења државне власти, свој обим променити, било примањем у себе других општина, било делећи се сама у више општина.

Члан 127.

Општине су самосталне у својој управи, сходно прописима закона.

Члан 128.

Сваки грађанин и свако непокретно добро, мора у јавним одношајима припадати којој општини, и сваки члан општине, и свако непокретно добро, мора сносити општинске терете.

Члан 129.

Општине и у опште правна лица, могу, као и поједина лица, имати свог имања.

Члан 130.

Општинске власти дужне су, поред општинских послова, да врше у својој општини и државне послове, које им закони опредељују.

X.

ОПШТА ОПРЕДЕЉЕЊА.

Члан 131.

Предлог о потреби, да се какве измене или допуне у уставу учине, или да се који пропис истога протумачи, може учинити како Књаз скупштини, тако и ова Књазу.

За закључење овог рода у скупштини изискује се, да су две трећине од присуствујућих чланова за предлог глас дали, као и да две, једно за другим следеће редовне скупштине, о томе учине сагласно закључење.

Пошто је овако поступљено, онда ће се сазвати велика народна скупштина, да коначно реши, хоће ли се и како предложене измене или допуне у уставу учинити, или који пропис истога протумачити. Ово закључење велике народне скупштине важиће кад га Књаз потврди.

ЗАКЉУЧЕЊЕ.

Члан 132.

Овај устав ступа у живот, кад га подпишу намесници књажеског достојанства. Њиме се замењују: закон о наследству књажеско-србског престола од 20. Октобра 1859. године, као и допуна овог закона од 17. Августа 1861. го-

дине; — устројење државног савета од 17. Августа 1861. године; и укидају се у опште сва опредељења ма кога рода, која би била противна прописима овог устава.

Остају у важности: закон од 30. Октобра 1856. године В.М[№] 1660., и закон од 4. Новембра 1861. године В.М[№] 2244.

ПРЕЛАЗНО НАРЕЂЕЊЕ.

Члан 133.

Прва редовна скупштина по овом уставу сазваће се у течају идуће 1870. године, а избори посланика народних за ту скупштину учиниће се по досадањем изборном реду, у колико он није укинут прописима овог устава.

Влада књажеска овлашћује се, да, међутим, у договору са државним саветом, изда буџет прихода и расхода државних, и у опште одобрава потребне кредите за 1870. рачунску годину.

(М. П.)

Председник скупштине,
Ж. Карабиберовић.

Подпредседник,
Т. П. Туцаковић.

*Секретари:***Коста Грудић.****Јов. Бошковић.**

За округ алексиначки:

Радојко Пешић
Дина СтефановићРадисав Милић
Стефан Милетић

Радивоје Станојевић	Стојан Јанковић
Живко С. Брачинац	Марко Миловановић
Милош Живић	Миленко Петровић
Милосав Алексић	Станисав Павловић
Михајло Живадиновић	Милета Стамболић
Недељко Живадиновић	Трифун Трифунац
Недељко Стевановић	Марко К. Милојковић
Миладин П. Мартиновић	В. К. Стошић.

За варош Београд :

Живко А. Борђевић	Радован А. Петровић
Игњат Стаменковић	К. С. Антула
Лазар Трифковић	Јово Крсмановић.

За округ београдски :

Глигорије Герасимовић	Стеван Благојевић
Илија Симић	Радивоје Павловић
Павле Тодоровић	Радосав Марковић
Марко Станковић	Иванко Живановић
Јеврем Катић	Стеван Поповић
Степан Благојевић	Василије Петровић
Живко Стефановић	Радован Милошевић
Митар Животић	Димитрије Милошевић
Јанко Лазић	Антоније Нешић
Павле Васић	Јеремија Обрадовић
Јован Стојановић	Петар Лазаревић
Лаза Марковић	Стеван Лукић.

За округ ваљевски :

Димитрије Н. Митровић	Аврам Текић
Касијан А. Стојшић	Сава Стојановић
Веселин Богдановић	Јеврем Петровић
Лазар Ј. Мартиновић	Јован Парађинац
Живко Јеремић	Илија Ж. Мојић
Тодор Јанковић	Аксентије Костадиновић
Аксентије Јанковић	Иван Поповић

Јанко Живановић	Ивко Брдаревић
Радојица Жујовић	Васа Вујковић
Иван Протић	Алекса Јоксимовић
Радојица Драић	Јован Јеротић
Живко Ђосић	Ненад Михајловић
Обрад Сировљевић	Ивко Остојић
Обрад Томић	Алекса Белмашевић
Маринко Радовановић	Павле Милошевић
Пантелија Лештарић	

За округ јагодински :

Милосав Вукомановић	Божин Јовановић
Недељко Поповић	Радоје Павловић
Тодор Стојадиновић	Љубисав Васић
Андрија Поповић	Гаја Мијајловић
Милан Миловановић	Риста Нешић
Миленко Петровић	Милосав Ивановић
Василије Ф. Парађинац	Крста Радосављевић
Глигорије Миленковић	Тодор Аранђеловић
Андреја Матић	Јован Клављанин
Вуица Миловановић	Стеван Јевтић
Стеван Јевтић	Јован Хаџић
Риста Симоновић	Стеван Васић
Никола Ристић	Радојко Милосавац
Димитрије Банковић	Јанићије Пешић
Алекса Петковић	Петар Дедобарчевић.
Тодор Анђелић	

За округ књажевачки :

Гавра Аничић	Стојан Станковић
Илија Живковић	Павле Раденковић
Никола Павловић	Сима Ђ. Стевановић
Миленко Станковић	Милета Ристић
Ђорђе Пешић	Вуча Николић
Дина Лазаревић	Стојадин Радонић
Цветко Раденковић	Марко Радосављевић

Милош Вучић
 Милија Јовановић
 Жика Радојковић
 Никола Здравковић
 Благоје Пауновић

Живадин Радојковић
 Раденко Вељковић
 Цоја Спасић
 Јоца Стојановић
 Тома Рајковић.

За округ крагујевачки :

М. П. Блазнавац
 Мијајло В. Мирковић
 Ранко Јовановић
 Ђорђе П. Ђоровац
 Митар Катанић
 Митар Шундић
 Лука Васиљевић
 Сима Црногорац
 Аврам Радовић
 Драгутин М. Ризнић
 Марко Војновић
 Борисав Милановић
 Панта Петровић
 Митар Јевтић
 Ђорђе Обрадовић
 Василије Радовановић
 Јован Стевановић
 Мијајло Пауновић
 Милош Жарић

Марко А. Глишић
 Милан Вукашиновић
 Аксентије М. Ђорђевић
 Радован Маричић
 Анта Пантић
 Стојан Ђуричић
 Радосав Радић
 Димитрије Прокић
 Петар Лекић
 Тодор Мирковић
 Петар Тодоровић
 Радосав Милетић
 Милован Ратинац
 Јевта Станковић
 Јанко Бадаковић
 Милан Алтушевић
 Илија Вукмировић
 Радоје Недић.

За округ крајински :

Димитрије Нинић
 Преда Димитријевић
 Јован Ђорђевић
 Милија Николић
 Јован Мишић
 Димитрије Миловановић
 Илија Аврамовић
 Милош Антић

Ђорђе С. Мокрајан
 Радул Поповић
 Георг Поповић
 Миљко Живковић
 Јоца Грновац
 Станко Јовановић
 Лазар П. Владисављевић
 Милорад Василић

Марко С. Банковић
 Тенка Николић
 Младен Пауновић
 Крста Крстић
 Станоје Рајичић
 Сандул Кошуљан
 Динул Николајевић
 Мита Николић

Недељко Стојадиновић
 Динул Мојсиловић
 Петар Радуловић
 Сава Николић
 Живко Грујић
 Јован Труић
 Милосав Танић
 Гица Ђорђевић

За округ крушевачки :

Гаврило Протић
 Стојан М. Бркић
 Станоје Николић
 Иван Обрадовић
 Јосиф Поповић
 Цветко Минић
 Милан Ђирковић
 Никола Павловић
 Милија С. Поповић
 Павле Поповић
 Симеон Максимовић
 Сима Милошевић
 Сава Марковић
 Василије Поповић

Паун Милошевић
 Петар Басајовић
 Милоје Вулић
 Мијајло Обрадовић
 Смиљко Ђирић
 Сима Миленковић
 Милић Савковић
 Вукојица Павловић
 Јован Антић
 Агатон Драговић
 Ђорђе Бабић
 Гаја Божановић
 Милован Брђанин
 Миљко Аћимовић.

За округ подрински :

Игњат Васић
 Крста Протић
 Сава Бојић
 Димитрије Туфекчић
 Петар Неговановић
 Лука Солдатовић
 Спасоје Антонић
 Цветан С. Осатовић
 Антоније Прокић

Арса Гавриловић
 Арсеније Гавриловић
 Риста Панић
 Јефрем Бешовић
 Нинко Радић
 Урош Полић
 Витор Дамјановић
 Вићентије Старчевић
 Петар Станковић.

За округ пожаревачки :

Павле Радивојевић	Мита Стевчић
Милан Радивојевић	Станко Остојић
Лазар Пантелић	Миленко Ђурић
Живко Обрадовић	Станко Стефановић
Јован Стојановић	Стојан Јовановић
Живко Јовановић	Живуљ Јовановић
Стеван Милићевић	Милић Петровић
Ђорђе Миладиновић	Милош Панчић
Трифун Матејић	Миљко Живковић
Миладин Миљковић	Милоје Миленковић
Стојић Обрадовић	Станоје Гајић
Стојан Ж. Раичић	Јован Трајић
Богдан Анђелковић	Јеврем Станисављевић
Богдан Ивановић	Јовица Панић
Сима Несторовић	Живан Петровић
Груја Милосављевић	Миленко Милић
Живко Маровић	Илија Адамовић
Марко Илић	Филип Јовановић
Ђорђе Стојковић	Петко Јовановић
Стока Богдановић	Марко Тодоровић
Мита Крунић	Миладин Јовановић
Јеврем Борић	Паун Лазаревић
Танаско Благојевић	Кирил Марковић
Живојин Тодоровић	Гојко Димитријевић
Гавра Поповић	Глигорије Симић
Милош Степановић	Стеван Богојевић
Коста Јоакимовић	Стока Живковић
Јован Пауновић	Милан Милутиновић
Атанасије Бранковић	Боја Тошић
А. С. Николајевић	Сава Милојковић

За округ руднички :

Петар Протић	Вујо Васић
Стеван Јаковљевић	Јеврем Борисављевић
Павле М. Лучић	Тодор Ракић

Тимотије Јеремић
 Радоје Николић
 Ђорђе Пејчиновић
 Трифун Ђунисић
 Тривун Новаковић
 Павле Грковић
 Коста Матић

Јоца Катанић
 Коста Чуљјевић
 Мелентије Дробњаковић
 Марко Радовић
 Миленко Бисенић
 Вујица Вукосављевић
 Маринко П. Блазнавац.

За округ смедеревски :

Милутин Банић
 Милутин С. Спасић
 Милош Сретеновић
 Јован С. Симићић
 Јаков Крупежевић
 Јован Николић
 Тоша С. Лукић
 Гаврил Велимировић
 Војин Радосављевић
 Петар Банковић
 Милан Топлица
 Петар Марковић

Ђорђе Стефановић
 Живота Ивковић
 Станко Накарић
 Живан Јовковић
 Јован Милићевић
 Матеја Ристић
 Петар Радовановић
 Павле Вучковић
 Милија Радовановић
 Танасије Илић
 Марко Поповић
 Петар Нешић.

За округ ужички :

Јеремија Р. Стојанић
 Петар Костић
 Милан Стојић
 Мићо Ковачевић
 Матеја Поповић
 Јеврем Шолуповић
 Малиша Тодоровић
 Милан Поповић
 Тимотије Кнежевић
 Митар Дамјановић
 Петар Стевановић
 Милош Станковић
 Василије Ђурчић

Никола Токић
 Филип Милуновић
 Павле Бојановић
 Теовило Раковић
 Самчо Милојевић
 Тодор Павловић
 Милош Евгенијевић
 Глиша Веселиновић
 Милан Марић
 Панта Јоргандић
 Јоксим Богдановић
 Сретен Мићић
 Јоксим Прдовић

Деспот Вучићевић
Миле Илић
Живан Милошевић
Цветко Јевтић
Петар Рајковић

Лука Митровић
Вучић Ђеросимовић
Остоја Мојковић
Милија Атанасијевић

За округ црноречки :

Лазар Поповић
Коста Николић
Лала Николић
Јова Младеновић
Новак Јовановић
Здравко Цакић
Милија Петровић
Лазар Симић
Никола Цоловић
Видоје Цакић
Петко Панић
Милосав Ивановић
Коста Бицуловић
Живко Станојевић

Новак Јанковић
Димитрије Јовановић
Раденко Живадиновић
Милосав Вељковић
Сибин Ристић
Рака Протић
Јанко Кринић
Милосав Тонић
Милосав Милосављевић
Милета Живковић
Симеон Стандачиловић
Крста Павловић
Никола Димитријевић
Босиок Несторовић.

За округ чачански :

Милосав Шолаић
Савко Жојић
Петар Вукадиновић
Ранисав Главоња
Владимир Хаџић
Димитрије Панић
Никола Радовановић
Сретен Протић
Стеван Ђорђевић
Димитрије Јеротић
Филип Ђосић
Милош Кнежевић
Милош Црвчанин
Живко Крстић

Јован Павловић
Владимир Поповић
Миленко Бањанац
Василије Џода
Неша Вујовић
Милан Станишић
Алекса Митровић
Витор Стовраг
Јанко Зарић
Филип Карић
Раденко Равајловић
Василије Мићић
Сретен Поповић.

За округ шабачки :

Тодор Срдановић
Јанко Јовановић
Панта Ковић
Миле Дамјановић
Стеван Драјић
Стев. М. Топузовић
Јеврем Гавриловић.
Живко Адамовић
Павле Самуровић
Сава Даничић
Василије Топаловић
Милан Кузмановић
Аврам Белић
Милан Ђирић
Илија Шуманац
Марко Анђелић

Панта Бабовић
Иван Мијајловић
Петар Вићентијевић
Никола Манџић
Милан Барјактаровић
Аврам Јуришић
Маринко Милосављевић
Иван Мајсторовић
Лаза Ђонлић
Јован Рундић
Никола Игњатовић
Јован Гуџонић
Божа Максић
Ранко Вилотић
Стеван Мирковић
Милија Ђурић.

За округ љупријски :

Дина Цанковић
Коста Димитријевић
Димитрије Димитријевић
Ђорђе Поповић
Милосав Ристић
Велисав Стефановић
Марко Николић
Мита Миладиновић
Марко Ђорђевић
Матеја Милорадовић
Милован Николић

Милован Радошевић
Милосав Грбић
Стеван Савић
Милан Јовановић
Радивоје Рајић
Лазар Дулић
Мијајло Радивојевић
Маринко Петровић
Димитрије Илић
Милан Савић
Д. Х. Манојловић

Препоручујемо свима нашим министрима, да овај устав обнародују и о извршењу се његовом старају; властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме, да му се покоравају.

На Петров-дан (29. Јунија) хиљаду осам стотина шездесет девете године, у Крагујевцу.

(М. П.) М. П. Блазнавац с. р.
Јов. Ристић с. р.
Јован Гавриловић с. р.

*Видио и ставио државни печат,
чувар државног печата,
министар правде,*

Ђ. Д. Ценић с. р.

*Председник министарског савета
министар правде,*

Ђ. Д. Ценић с. р.

*Министар унутрашњих дела
Рад. Милојковић с. р.*

Министар финансије,

Папта Јовановић с. р.

Министар војни,

Ј. Бели-Марковић с. р.

*Министар просвете и цркв. дела,
Д. Матић с. р.*

*Заступник министра грађевина
министар војни,*

Ј. Бели-Марковић с. р.

*Заступник министра иностраних дела
министар просвете и цркв. дела.*

Д. Матић с. р.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТОСТИ

КЊАЗА СРБСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

По договору са државним саветом од 22. фебруара ове године № 150.

РЕШИЛИ СМО И РЕШАВАМО:

„Да се поштанска конвенција, која је 2. (14.) Децембра 1868. г. закључена у Пешти између Србије и аустро-угарске државе, прими, потврди и ратифицира.“

Наши министри: унутрашњих дела и иностраних, нека ово Решење изврше.

25. Фебруара 1869.

У Београду.

М. П. Блазнавац
Јов. Ристић
Јов. Гавриловић.

Министар унутрашњих дела

Рад. Милојковић.

*Заступник министра иностраних дела,
министар просвете и цркв. дела,*

Д. Матић.

У ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕЛОСТИ
КЊАЗА СРБСКОГ
МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА.

НА ПРЕДЛОГ НАШЕГ МИНИСТАРСКОГ САВЕТА, РЕШИЛИ СМО И РЕШАВАМО:

Да се наш заступник министра иностраних дела, министар просвете и црквених дела овласти, да Поштанску Конвенцију, закључену између Србије и Аустријско-Угарске Монархије у педесет и један члан, и подписану надлежним пуномоћницима 2. (14.) Децембра 1868. године у Пешти, у име наше ратифицирати може, и да се извршене ратификације измене.

Наш заступник министра иностраних дела, министар просвете и црквених дела, нека Указ овај изврши.

7. Августа 1869.

у Београду.

М. П. Блазнавац
Јов. Ристић
Јов. Гавриловић.

Заступник министра иностраних дела,
министар просвете и цркв. дела,
Д. Матић.

Јав. бр.
37627